

HET WEB VAN DE SUIKERSPIN

Leesexemplaar

het BIEZEBOS

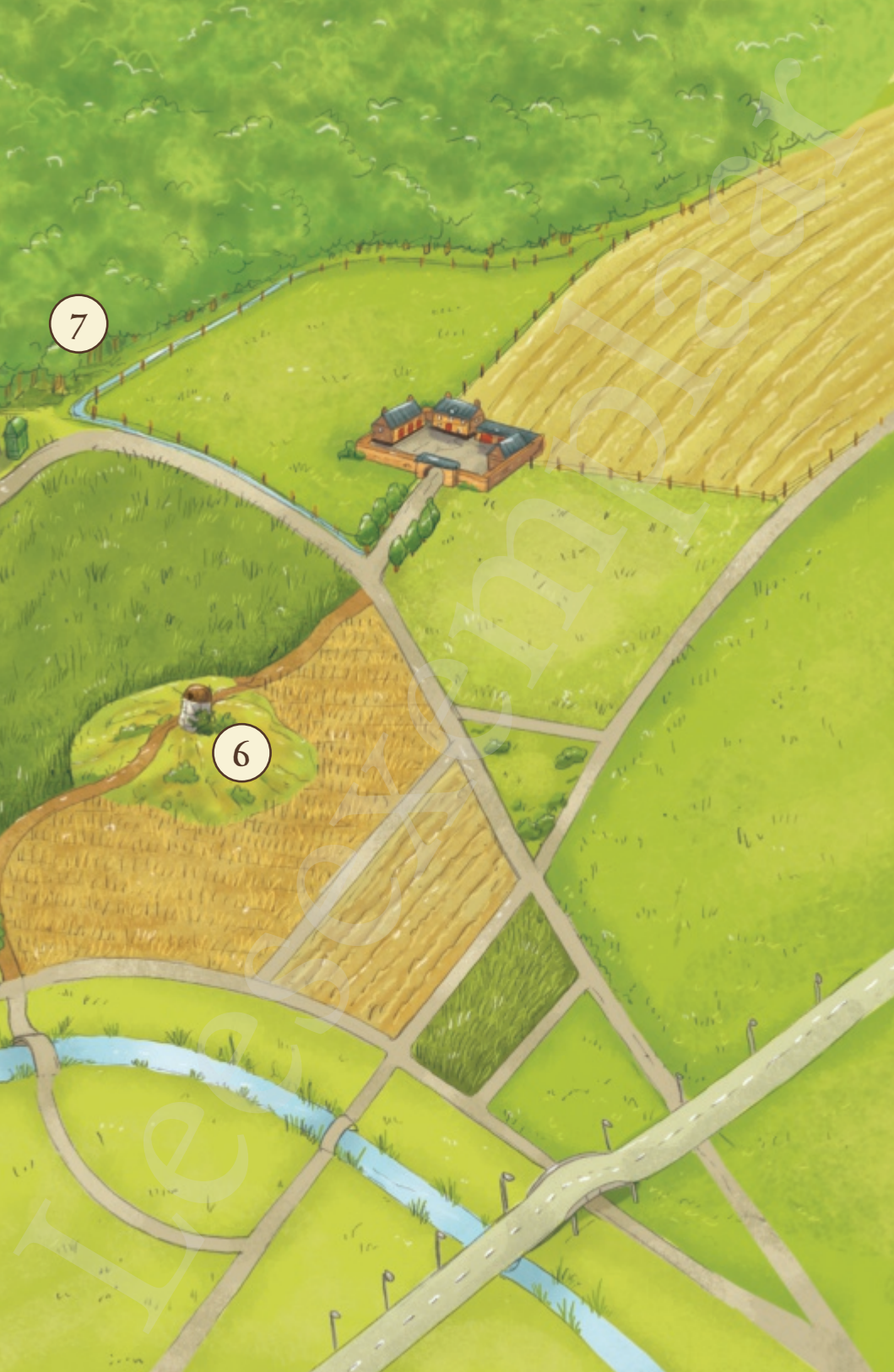
LEGENDE

- 1 *Hol Piepel en Soeza*
- 2 *Recyclagepark*
- 3 *Rattenwijk*
- 4 *Wilenboosje en Omgevallen Eik*
- 5 *Blubmoeras en hol van opa Kakadoris*
- 6 *Steenmolenuiwe*
- 7 *Holle Eik*

7

6

HET WEB VAN DE SUIKERSPIN

© 2021, Marc de Bel en Pelckmans Uitgevers nv

pelckmans.be

Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored or made public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without prior permission in writing from the publisher.

Vormgeving: Studio Pelckmans Uitgevers

Illustraties: Frieda Van Raevens

D/2021/0055/84

ISBN 978 94 6401 221 7

NUR 280

Wil je meer weten over Marc de Bel?

www.belirium.be

belirium@telenet.be

pelckmans.be

 facebook.com/pelckmans.be

 twitter.com/Pelckmans_be

 instagram.com/pelckmans.be

MARC DE BEL

HET WEB VAN de SUIKERSPIN

MET ILLUSTRATIES VAN FRIEDA VAN RAEVELS

P E L C K M A N S

*Voor Piepel en Soeza,
die ons het verhaal hebben verteld*

*Soms is de angst voor het gevaar
erger dan het gevaar zelf. Soms.*

DEEL 1

HABOE!

1

De vuilnisbelt bood een feestelijke aanblik. De ondergaande zon schitterde oranje in de miljoenen dikke druppels die een fikse zomerbui op de pas gestorte troep achter had gelaten. Het deed de zilvermeeuwen likkebaarden. Slechts een paar cirkelden sierlijk omlaag. De meeste van de schrokken doken hongerig tussen de natte, kartonnen dozen en roestige vaten. Ze hoopten nog snel iets lekkers op te scharrelen vooraleer de ratten uit hun holen kwamen. Een van de vogels landde naast een doos waaruit een slijkerige pap was gelopen. Het beest pikte een paar keer onderzoekend in de vieze smurrie en viste er een sliertig stukje uit. De meeuw merkte niet hoe ondertussen twee omgekeerde plastic bloempotjes gniffelend naderbij slopen. Ook niet hoe een frisdrankblikje heel eventjes bewoog ...

‘Haboe!’

De zilvermeeuw schrok zich zowat te pletter! De wasknijper raakte haar pal op de kop. Precies op het ogenblik dat iemand vlak achter haar twee blikken dekseltjes keihard tegen elkaar ketste. De hele troep meeuwen schoot gealarmeerd de lucht in.

‘Ratten! Ratten!’ krijsten ze in koor.

‘Ratten?! Wij zijn geen ratten, hoor!’ riep Piepel verontwaardigd.

‘Wij zijn Boeboeks! Alle keutels nog aan toe!’ schreeuwde Soeza boos.

Ze sloeg om haar woorden kracht bij te zetten nog ’ns krachtig haar cimbalen tegen elkaar en slingerde een oude vulpen naar een van de vogels. Maar de speer miste haar doel.

‘Hé, kom ’ns, Soes!’ wenkte Piepel. ‘Hier zitten weer van die stomme pissebedden.’

Hij kantelde de half verrotte plank nu helemaal om. De pissebedden kreuwelden in paniek alle kanten uit.

‘Je moet ze op hun rug draaien, Piep’, gichelde Soeza. ‘Dan raken ze niet meer overeind.’

Ze voegde meteen de daad bij het woord.

De arme pissebed spartelde wanhopig met zijn veertien pootjes in de lucht.

‘Hé, deze idioot heeft zich in een bolletje gerold!’ riep Piepel. ‘Ook goed ...’

Hij pakte de bol met beide voorpoten vast, gooide die hoog in de lucht en gaf er een loeiharde lel tegen. De pissebedkanonskogel suisde met hoge snelheid over Soeza’s hoofd, knalde tegen een doos en rolde onder een roestige golfplaat.

‘Mooi schot, broer’, prees Soeza.

‘Ik vraag me af wat er in die doos steekt’, dacht Piepel hardop.

Hij snoof een paar keer diep.

‘Snuf ... snuf ... Niets lekkers, zo te ruiken.’ Het deksel ging makkelijk open.

‘Haboe!’ riep hij blij verrast uit. ‘Moet je dit zien, Soes!’

De doos zat boordevol fleurige poppenkleertjes.

Piepel trok meteen een oranje T-shirtje aan. En een versleten jeansbroek.

Hij vond ook twee gympjes, één rode en één zwarte. Soeza zocht zich suf naar de andere twee. Maar die waren niet te vinden.

‘Mag ik er ook één, Piep?’ vroeg ze terwijl ze een geel T-shirt met oranje streepjes over haar kop trok.

‘Nee, hoor’, antwoordde de vinder. ‘Wat ben jij met één schoen? Ze zijn trouwens voor mij al te klein. Hé, wat is dit? Het lijkt wel een vlinder.’

Hij wierp het gele strikje in de lucht. Het ‘fladderde’ stijf en landde precies bovenop Soeza’s hoofd.

‘Haha! Staat je erg leuk, Soes! Wacht ...’

Piepel dook weg, terwijl Soeza zich in een rode broek wrong. Gelukkig was de stof erg elastisch.

‘Wel?’ vroeg Piepel. ‘Wat vind je van jezelf?’

Hij hield een stukje spiegel voor Soeza’s gezicht.

